

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la „Prăvălia industriștilor români din Sibiiu” (Strada Căminăiei Nr. 27).

Față de milleniu.

Într'un articol trecut am căutat să dovedim că o acțiune serioasă se impune cu necesitate tuturor naționalităților din patrie, acum când Maghiarii își sîrbează milleniul descălecării lor pe locurile aceste și când voesc să facă un curent simpatie lor, în opinia publică europeană.

Se impune o acțiune serioasă, căci dacă „frații” noștri Maghiari vor reuși să facă acest curent, se vor simți cu atât mai tari, și goana în contra naționalităților nemaghiare se va întîi cu atât mai mult; ear' dacă nu vor reuși, vor înțelege și ei, poate, că politica lor e nenorocită și primejdioasă intereselor patriei comune și, poate, vor reveni la gânduri mai bune, — în tot cazul lumea îi va cunoaște mai bine și mai de aproape.

Reușita ori nereușita Maghiarilor de a masca starea reală de lucruri din „liberala” și „constituționala” Ungarie, atrînd numai dela ținuta naționalităților nemaghiare cu ocazia mult trimbițatului milleniu.

De sigur, acesta, deși unul din cele mai puternice, nu e singurul motiv pentru care o acțiune se impune naționalităților nemaghiare. Sînt rațiuni politice mai înalte, care le impun această atitudine. Oamenii politici străini trebuie se înțeleagă, că Ungaria, așa cum se conduce astăzi, e o anomalie, că ea nu reprezintă o forță pozitivă și că nu se poate conta pe ea în nici o împrejurare serioasă; ear' cei cari au interes ca anomalia să înceteze și ca Ungaria să devină un factor însemnat și o forță reală în eventualitatea unor viitoare evenimente, ținînd seamă și de glasul celor 11 milioane de nemaghiari, vor modera de sigur guvernele maghiare în politica lor nebună, care numai la slăbirea deservită a statului poate să ducă.

Dar' cum ne găsește pe noi, Români, milleniul? — Să ne dăm seamă de această chestiune, pentru-că cunoașterea stării adevărate a lucrurilor e soluarea pe jumătate a dificultăților.

Comitetul național, care la un moment dat se găsea divizat din motive de ordine secundară, cel puțin în aparență, acum este de o omogenitate aproape deservită. Programul nostru național întreg și neștirbit va găsi astfel în comitet sprigunul hotărît al majorității, dacă nu unanimității, membrilor sei.

Partidul național, care a suferit și el aceeași crisă trecătoare, acum își strînge rîndurile din nou, după-ce lucrurile s'au lămurit în focul unei discuțiuni vii, — une-ori poate prea vii, dar' foloșitoare și necesară pentru o cinstită limpezire a situațiunii.

Marea majoritate a membrilor partidului a rămas, în toate împrejurările ce s'au urmat în ultimele timpuri, credincioasă direcțiunii stabilite de conferențele naționale și reprezentată de majoritatea comitetului; ear' minoritatea din partid, un moment surprinsă în buna sa credință prin intrigile ce s'au colportat de cei interesați să introducă zizanii între noi și să paralizeze ori-ce acțiune serioasă în aceste însemnate momente, minoritatea din partid, zicem, se reculege din zi în zi din consternarea în care ultimele descoperiri a aruncat-o, și revine, — nu zicem la vechia direcție, deoarece-ce cei mai mulți n'au părăsit-o nici un moment, ci la o mai bună și mai exactă cunoaștere a lucrurilor și oamenilor.

Căci este și locul și timpul să facem aci o lămurire:

Noi nici-odată n'am crezut pe cei mai mulți, cari au luat atitudine ostilă majorității comitetului și președintelui seu, capabili să se deserteze dela posturile lor de luptători pentru realizarea programului nostru național; din contră, totdeauna am fost convinși, că cei mai mulți dintre dinșii sînt oameni de bună credință, seduși de intrigile și calomniile colportate de cei câțiva inițiați în secretul acestei opere de disolvare, la care lucrau cu atîta patimă și stăruință; totdeauna am fost convinși, că bănuiele lor asupra „trădării” ce ni-o atribuiau nouă, sînt, în mîntea și conștiința lor, cinstite; totdeauna am fost convinși că ei, de bună credință, caută să ne împedecă pe noi dela sîvîrșirea unei acțiuni rele, unei trădări nedemne, etc.

Lucrurile așa li-se înfațosaseră de către intriganții din București și ei le-au crezut. Brote a spus-o lămurit, că într'un fel trebuie să se vorbească la București, în cercul intim, diriguitor, și într'alt fel partizanilor de acasă, — deoarece-ce „în politică multe lucruri se pot spune, atrînd numai de chipul cum le spui”.

Noi sîntem convinși, mai departe, că după-ce s'au făcut ultimele descoperiri și după-ce „fondul politic” al crizei prin care am trecut, a fost pus în adevărata lui lumină, cei mai mulți dintre partizanii lui Brote—Slavici & Comp. cari luaseră pozițiune contra noastră, ca în

contra unor trădători, au rămas desgustați de micimea de suflet a intriganților, amărîți de ofensa ce li-s'a făcut de a-i crede capabili să țină roluri odioase într'o farsă sinistă, și cu atât mai hotărîți să reintre în rînduri și să pună toate luminile și puterile lor în serviciul cauzei.

Noi sîntem convinși, în sfîrșit, că în cei mai mulți din așa zisii „conventiculiști” vom avea în curînd buni și credincioși tovarăși de luptă.

Acuma, deocamdată, e încă în spirite, în atmosferă, un fel de nervositate generală, sînt rezerve, sînt susceptibilități, sînt contrarietăți și desiluzii, care împedecă o închegare momentană a tuturor forțelor noastre sănătoase și prețioase. Dar' opera aceasta de reconstruire își face cursul ei liniștit și sigur, — și se nu se mire nimenea, dacă în adversarii de ieri vom avea la o acțiune de mîne amicii cei mai devotați.

Astfel, omogenitatea în comitet restabilită și armonia în partid pe cale bună îndrumată, — în ciuda tuturor pescurilor în apă tulbure, — noi credem, că nu sîntem optimiști și nu ne facem iluzii afirmînd, că în realitate, ca partid, nu sîntem atât de nepregătiți de a preîntîmpina milleniul, și a ne face datoria de Români, pe cît în aparență, la o scrutare superficială a lucrurilor, s'ar părea că sîntem.

Rămîn cu toate aceste alte greutăți, unele pe care putem să le învingem cu mari eforturi și sacrificii, altele pe care nici nu le putem înlătura.

Ca să ne luăm decît una din aceste greutăți, timpul care ne mai desparte de milleniu e scurt și nu stă în puterea noastră să-l prelungim. E regretabil, că s'a pierdut atîta vreme în lupte și certe intestine; dar' nici nu se putea face altmîntrenea, când ne gîndim, că toată campania organizată în contra noastră avea de scop tocmai să ne paralizeze puterile și să ne facă incapabili de o acțiune acuma, la milleniu. „Indulcitorii” Maghiarilor dela București asta au voit-o; — și avînd acum măsura întreagă a bunei lor credințe, nu ne-ar surprinde de loc să-i vedem mîne-poimîne tot pe ei acuzându-ne, că nu sîntem destul de energici și n'am pus totul în mișcare pentru a ne prezenta la milleniu cu toată demnitatea pe care lumea o așteaptă dela națiunea română.

Să cîntăm, totuși, toți bunii Români a face cît mai puțin simțite efectele acestor inconveniente, pe care astăzi nu le mai putem înlătura. Și prima condiție este să ne dăm mîna frățește și să to-

pim în căldura unei acțiuni politice memorabile, cu care sîntem datori națiunii și propriei noastre demnități de Români, toate urile, toate pasiunile și toate considerațiile meschine, care ne înrîutătesc pe unii contra altora.

Unire deci, frăție — și înainte!
Eată, care trebuie să ne fie deocamdată losinca!

„Trădătorii de patrie”. Apropo de atacul îndreptat contra patriarhului Brancovici din partea guvernului, atac făcut prin articolul din „Országgyűlési Értesítő”, despre care am amintit ieri, ziarul partidului popular „Alkotmány” scrie un prim-articol, în care zice că toată furia guvernului, toate calomniile aruncate asupra lui Brancovici, provin din simpla cauză, că acesta „n'a voit să-și vîndă biserica, drepturile autonome ale aceleia, turma și crucea ce i-s'a încredințat”.

Interesante sînt observările ce le face „Alkotmány” ca concluziune a articolului. Eată ce scrie:

„Cîntecul acesta e cunoscut: aici toți sînt trădători de patrie, afară de aceia, cari la o mie de ani după Árpád au imigrat din Galiția pe la Munkács. (A doua descălecăre! Red. „Trib.”) Episcopii catolici încă s'au toți trădători de patrie dacă se duc la Roma să viziteze mormîntul sfîntului Petru. Aici sînt trădători toți domnii și toți țeranii cari se duc la Viena pentru a se plînge Regelui. Sînt trădători înșe și cei din partidul independent 48-tist dacă nu merg după Eötvös Károly sau nu votează — cu rezerva principilor sale — pentru domnul ministru sau domnul secretar de stat.

„E tradator Slovacul, pentru-că-i Slovac, prin urmare panslav; e tradator Valahul, pentru-că-i Valah, prin urmare Daco-Român; și Sîrbii încă s'au toți trădători, dacă nu-s guvernamentali, ca și Ivanovics, Ivankovics etc., tot atîți deputați liberali prin urmare patrioți extraordinari de prima calitate.

„Prin urmare și George Brankovici a devenit trădător de patrie și de tron. Alaltăieri, când prim-ministrul l'a primit grațios și l'a provocat ca să-i dea pe mîna lui congresul sîrbesc și autonomia și să o facă cîntir de generală cîrșire pentru partidul liberal, încă nu era trădător. După răspunsul negativ înșe îndată-ce a eșit peste pragul ușii s'a transformat în trădător de patrie”.

În celelalte „Alkotmány” laudă pe Brankovici, pentru-că „episcop creștin fiind, și-a făcut datoria față de guvernul păgân”.

femeie, pe care o adora și că are o mică fetiță, un adevărat „ăngerăș”.

M'am învoit și el m'e duse în Enclos des Dernes, unde își fîchirase o mică vilă. Mă simțiam ca la mine acasă și abia am deschis ușa și ne și sîrî un cîteva înalte.

„Pst! Gavroche! — Te va murdări”.
La sunetul clopoțelului doamna Miraz apăruse pe verandă, pe braț cu mica-i fetiță — o blondină frumoasă, îmbrăcată în o haină albastră de casă.

„Mai așterne pentru o persoană, e un vechiu prieten de al meu”.

Și total fericit, încă cu pălăria pe cap, luă mica s'a fetiță pe braț și m'e conduse numai decît prin locuința sa: prin refectorul, prin odaia de lucru umplută cu cărți, în care străbătea prin o fereastră deschisă razele soarelui.

„Nu-i un început frumos, amicul meu? Cît a trecut de atunci, când făceam copii pentru 3 sous șirul”.

Pe cînd eu m'e desfătam în privirea arborilor frumoși din grădină, Louis Miraz își îmbracă un halat de casă și pantofi, se puse în un scaun și luîndu-și mica fetiță pe genunchi începu a se juca cu dînsa.

Nici-odată n'am fost pîtruns încă până acuma de un fel de sentiment curat de fericire, ca în acest moment.

Am prînzit cu cea mai mare poftă — două bucăți bine pregătite, atît era tot; — o masă fără multe pregătiri, la care te servia înșuși. Doamna casei vorbea puțin, dar' privirea ei cu spirit și blîndă urma în conversațiunile noastre nebanuțate. După desert

Pregătiri pentru delegațiune. Ministrul de externe Goluchovski, ministrul de răzbel Krieghammer și ministrul comun de finance Kállay vor sosi imediat după sîrbările Paștilor la Budapesta, pentru a încheia toate lucrările ce vin a fi așternute delegațiunilor. După „Magyar. Értesítő”, delegațiunile își vor ține ședințele probabil încă înalteza Rosaliilor și pe cum se știe în Budapesta.

Maghiarii despre milleniu.

Am reprodus de mai multe-ori părți din articoli despre milleniu, apăruiți în „Magyar Állam” și „Alkotmány”, singure două foi maghiare, unde nu se află Jidani. Un prieten ne trimite acum ziarul „Magyar Néplap” din 13 Martie, unde găsim un articol despre milleniu, care e scris în stil și ton și mai rezoluit, decît articolii sus pomenitelor două foi. Eată cuprinsul lui:

„Jidanii bat toba cea mare pentru expoziția millenară; Jidanii au luat-o în arîndă toată; Jidanii vor umple clădirile ei dichisite cu produsele fabricelor și ale robilor lor. Cîrcimari, hotelieri, cafegii și proprietari de case jidani, (căci în Budapesta din 3 case 2 cel puțin aparțin Jidanilor), vor băga întreg folosul din ea în buzunarul lor. Un an bun vor avea și societățile de exploatare a tramway-urilor, electrice și cu cai, ai căror membri tot Jidani sînt. Neguțătorii mari și mici, cari earăși purced din poporul ales al lui Israel, vor face tirguri mari. Aceștia dar' au cîvînt de a se bucura, căci au prospecte la un an extraordinar de îmbelșugat în rebach și câștig. Pot să se mai bucure și francmasonii și liberalii, cari ajunși odată la scop, au putut umili biserica până jos la pămînt. Poate să se bucure și guvernul, că în ciuda tuturor mișelilor sîvîrșite, de el mai poate sta la cărma țerii. Dar' de ce să ne bucurăm noi? Ce se sîrbăm noi? În numărul nostru din Vineria trecută, am explicat, că n'avem nici un motiv de a ne veseli, de a sîrba. Am explicat, că trebuie să ne îmbrăcăm în haine de jale, că trebuie să ne punem cenușe pe cap și se sîrbăm milleniul cu plîns și vaiete, căci pentru Maghiari încă nici-odată n'a fost epocă mai tristă, decît cea de azi. Jugul păgânismului turcesc era cu mult mai ușor, decît jugul păgânismului liberal. Turcul cel păgân era om cinstit în comparație cu păgânul liberal. Acela cel puțin ne spunea sincer și deschis, că sîntem robi; liberalii înșe ne minșese, că sîntem liberi; nici-odată o sclăvie mai groaznică nu ne-a chinuit ca

luă un trandafir din păhar și-l puse în păr. Aceasta era soția tăcută și iubitoare, idealul unui visător.

Căseaua am beut-o în odaia de lucru; salonul voiau să-l mobileze din venitele proximului roman, care în curînd are să apară la Levy. — Deoarece-ce seara era cam rece fu aprins un foc, și pe cînd eu și Miraz fumînd ne adănciam în copilăria noastră, doamna casei își culcă fetița făcîndu-o să zică după dînsa „Tatăl nostru”.

Ne-am mai revîzut apoi earăși, la început mai des, apoi tot mai rar; viața plină de muncă a unui scriitor ne prescria căi separate. Ne întîlniam și ne strîngeam mînile.

— Toți-s sănătoși?
— Merci, toți!
Atîta era tot. — Mai tîrziu numai rar mai cetiam numele lui Miraz în ziare și reviste.

„Fericitul, se odichnește acuma!” îmi ziceam, aducîndu-mi aminte, că am auzit, că „și-ar fi adunat o avere frumusească. Dar' în toamna trecută am auzit, că ar fi greu morbos.

Nu mai decît am grăbit la el. Locuiam încă tot în Enclos des Dernes; dar' în o astfel de zi aspră de toamnă villa „mi-se părî posomorîtă și tristă; cănele pe semne mort, căci cînd am deschis ușa nu m'a întîmpinat nici un lătrat. Am intrat în grădina acoperită cu frunze vestede. (Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Moartea de bunăvoie.

— Novela. —

De

François Coppée.

Eu îl cunoșteam pe poetul Louis Miraz foarte bine încă din Quartier latin, cînd ambii mîncam la amezi în un birt mic din rue de Seme, care era proprietatea unei Poloneze, numită de noi „princesă șocolawska”, căci în fiecare zi așeza în fereastră o farfurie mare de creme de ciocoladă. — La lipsă puteai prînză la ea cu 10 sous: o porție comună de 30 centime, două pâni și o cafă neagră.

Cei, cari erau cam gingași, mai dădeau câteva centime pentru servietă.

Afară de câțiva tineri, cari pe ei înșii se țineau de genii și susțineau a fi condus deja „armate”, mușteriei Polonezei erau compatrioții ei sîraci. Cu deosebire unul dintre ei atrăgea atențiunea publică, un moș împoșant, melancolic, cu barbă albă sbrilită, a căru manta ruptă și cioboate vechi și pălărie diformă cîntau cîntecul miseriei, — dar' Polonii cu toate aceste îl tra-tau cu deosebit respect, căci fusese odată trei zile dictator.

La suspomenita principesă am făcut cunoștință încă cu un alt om excentric, care își câștiga pâinea prin înfrunțarea limbii germane și susținea, că ar fi aderentul budhismului. Pe soba odăii miserabile, ce-o împărția cu amanta sa, o modistă din Saint-Ger-

main, zăcea un buddha destul de frumos cioplit în piatră, care, cu ochii pironiți la pămînt, ținea degetele cele mari dela picioare în mână. Profesorul german observa față de idolul seu cel mai adînc respect, dar' totdeauna — înainte de plătirea chiriei — era silit să-l ducă la amanet; atunci apoi îl cuprîndea o tristeată melancolică și veselia îi revenia numai după-ce îndreptase această faptă nevrednică. De altmîntrelea nu uita nici-cînd recunoștința și-și scoate idolul la timp.

În ce privește pe Louis Miraz, avea și el ochii visători, coloarea palidă și pîrul lung și neculțivat al tuturor acelor tineri, cari „în clasa a treia” veniau la Paris, spre a secera gloria, cari spesau mai mult pentru petroleu decît pentru mîncare, și cari, bogați numai în manuscrise, din vre-o mansaradă înaltă aruncau întregului Paris provocarea clasică a unui Rastignac.

În acel timp și în giurul umorilor mei undula o coamă merovingică și „mi murdăria gulerul surtucului. Eram dară făcuți, să ne înțelegem, și în curînd m'e duse Louis Miraz în odaia sa din etagiul al patrulea din rue Quatre-Vents, unde m'e atacă îndată cu 2000 de alexandrine.

Guma la o parte! Erau versuri dragălașe, de un foc juvenil, pline de însuflețire entusiastă, eșalînd mirosul îmbătător de scumpie tină, și „păsările libere”, acesta era titlul acelor versuri, pe cari Louis Miraz le publică în curînd, își vor menține locul lor între cărțile poezilor apreați.

Miraz n'a scris decît aceste versuri. Un vultur tînăr, planînd totdeauna prin înălțime,

își și făcea cuibul numai pe piscul Montmarire-lui și un timp oare-care ne-am pierdut cu deservîrșire din ochi. Mai tîrziu i-am aflat numele în reviste și jurnale, în cari începuse a-și publica acele novelete alese și gingașe, cari i-au cîștigat renumele. Cinci ani trecură. În fine i-am întîlnit odată în redacțiunea unui jurnal, la care colaboram și eu.

*

Ambii ne-am bucurat de revederea acestor, și după primele: „Cum tu?” „..... „Tu ești?” „am stat mult ochi în ochi, ne-am strîns mîna și rîzînd vesel ne arătam reciproc dinții, cari odată rososăra la același os slab. Nu era schimbă; nici chiar pîrul lung nu „și-l jertfise. Înșe avea coloare curată de față și ochii liniștiți ai unui om fericit, și talia lui drăgălașă era îmbrăcată în surtucul cel mai modern.

„Acuma rămînem împreună, nu-ți așa?” îmi zise el și m'e luă amical de braț și m'e duse pe boulevard, unde soarele de Aprilie înăuria plat-nii tineri.

„Ah! ce zi fericită! Îți aduci aminte?”

„Îți mai aminte?” ne întrebam earăși și earăși, „de oulele, cari miroșau a paie, masa dela prietesa „Șocolawska”, de melancolia bătrînelui „dictator” și de profesorul german, care tot la trei luni își acăța „iubitul seu zeu” în cui?”

În fine acuma erau trecute vremurile cele rele. Departele de mine se bucurase de succesele mele; eu încă le cunoșteam ale lui, dar' ce nu știam era, că se căsătorise cu o

acum, căci robia, al cărei jug îl purtăm azi, este robia fâlharilor de codru. De ce dar' s'î iubim, de ce se ne înveselim.

Oare pentru-că nemernicii se plimbă în hînturi cu patru cai, ear' omul cinstit se tăvăleşte stîns de foame, ghemuit de frig în sdrențe de cersitori?

Oare pentru-că albinele sirguitoare adună mierea, ear' trântorii o înghit cu gurile pline?

Oare pentru-că cei vrednici de temniță se resfață îngâmfăți în deplină libertate, ear' caracterele ferme pier în închisori?

Oare pentru-că cei-că calcă legile în picioare, capătă respălă; ear' poporul este jefuit de drepturile sale?

Pentru acestea se ne bucurăm?

Acestea se le sîrbăm?

Sîrbeze cei-cei au suflete potrivite pentru așa ceva. Noi n'avem astfel de suflete. Nouă nu ne pasă absolut nimica de sîrbirea păgănilor, Jidanilor și francmasonilor. Noi putem lua parte numai la bucuria Ungariei creștine; dar' Ungaria creștină nu poate ține sîrbătoare, deci n'avem motiv de echiu. N'avem nici un ban de cheltuit pentru a vedea expoziția; n'avem bani, căci îi ia executorul. Dar' dacă am și avea bani, nu i-am jertfi, căci toți banii acestia își vor lua drumul în buzunarele Jidanilor; și nu vom sîrbiș nebunia, ca se îmbogățim pe Jidani. Chiar dacă am avea casă de bani umplute până în fund, pentru ei nici atunci n'am avea nici un ban de cheltuit. Vină la expoziție Jidanii, matriculanții, vicispanii, pandurii, haiducii comitatensii, temnicerii și cucoșii liberali, dar' noi, în ale căror piepturi bat inimi creștine, nici nu ne vom uita la ea. Dintre noi nici unul singur nu este iertat se calce pragul ei. Nu putem consimți de a se asigura succesul bănesc al expoziției și de a întări astfel guvernul în poziția lui. Dacă partea bănească a expoziției va suferi fiasco, guvernul se va prăvăli de pe locul unde stă și de care se ține cu puterea gîrciilor. Acest guvern stă acolo spre paguba enormă a țerii; iubirea de patrie ne obligă deci, se facem tot ce se poate (cu excepția lucrurilor necinstite și ilegale) pentru a doborî guvernul. De aceea eu nu voi călca pe teritoriul expoziției; cred însă, că și alții, mii și mii de oameni vor face tot așa, din ura contra guvernului, din adevăratul patriotism.

La sfîrșit, autorul sfătuește, ca creștinii să se adune la 20 August în Budapesta și să țină pe „Cămpul de sînge” (*vérmész*) adunarea partidului popular din întreaga țeară.

Reînnoirea pactului economic.

Spre întregirea depeșei din Viena despre stabilirea cotei în proporția de 42:58 dăm următoarele deslușiri, pentru a ne da pe deplin seama de rostul chestiunii.

În sensul pactelor de până acum, deci și al pactului actual, Ungaria este obligată a lua asupra și din sarcinile comune celor două jumătăți ale monarhiei, înțaiu și înțaiu 2% pentru încorporarea „graniței militare”, ceea-ce se schimbă *praecipuum*; ear' restul de 98% ale cheltuielilor comune s'a împărțit până acum și se împarte după cea cunoscută 30:70, ceea-ce dă în realitate pentru Austria 68.6%, pentru Ungaria 29.4% ear' cu adausul celor 2.0% *praecipuum* cu un total de 31.4% 100.00

Împărțea cheltuielilor comune, cerută de deputațiunea austriacă, pe viitor are să facă după cheia 42:58, rămînînd *praecipuum* neatins, adică a se împărți după această cheie nouă tot cele vechi 98%.

Pe baza acestor cifre ese deci următoarea socoteală:

Austria ar fi încărcată la cheltuieli comune cu	56.84%
ear' Ungaria cu 41.16%, plus 2% <i>praecipuum</i> , ceea-ce dă un total de	43.16
	100.00

Quota Austriei ar scădea deci pe viitor cu 9.76%, *praecipuum* 11.76%; ear' quota Ungariei ar fi cu tot atât de % mai mare.

Dar' deputațiunea austriacă pentru stabilirea cotei nu s'a oprit aci; ea a mai adoptat punctul de vedere, că Cisleithania ar pretinde o compensație mai departe în chestiunea cotei în cazul, dacă acesteia i-s-ar înmulți sarcinile în urma eventualei noulor învoielor privitor la schimbările ce s'ar introduce în actualul sistem al dărilor de consum asupra celor patru produse: zăhar, bere, spirt și petrol.

Cei doi delegați cehi ai deputațiunii au propus și au stăruit să fie adoptată cheia cheltuielilor comune după proporția 50:50, adică jumătate se plătească Austria, jumătate Ungaria.

În lucrările ei și calcularea cotei, deputațiunea austriacă a procedat pe baza unui sistem combinat din două puncte de vedere sau principii: numărul locuitorilor în fiecare jumătate a monarhiei mai înțaiu și pe urmă — capacitatea de dare a lor. Pe baza celui dintăiu din aceste principii ese proporția 42.3:57.5, ceea-ce a îndemnat mai mult deputațiunea la fixarea cotelor după proporția mai sus amintită.

Documentul, prin care deputațiunile își comunică rezultatele chibzuirilor lor poartă titlul oficial de *nuntium* și *renuntium*, fiecare parte o face în ambele limbi; germană și maghiară și vice-versa. Până acum nuntium deputațiunii austriace n'a sosit încă la Budapesta.

Foile maghiare toate sînt la culmea exasperării pentru nepomenit de obraznică „cerere a Svbilor”. Și cele opoziționale promit, că vor sprijini guvernul; ear' Ugron Gábor, la o conferență ținută luna trecută a propus să se organizeze un meeting monștru de protestare contra ori-cărei urcări a cotei actuale.

Iubileul României-June.

— Scrisoare particulară. —

Viena, 30 Martie.

Pregătirile pentru iubileul României-June se pot privi aproape de terminate. Pe vrednicul protector al acestor sîrbări, pe dl. N. Dumba, l'a denumit Monarhul de secretar intim. Astfel spre bucuria României-June, protectorul seu a primit suprema distincțiune civilă ce există în Austria.

Cu invitațiile ni-s'a înțemplat o mică neplăcere. Necunoscînd călătorii limba, pe lângă toate corecturile făcute, s'au ivit multe greșeli de tipar în text. Mai cu seamă a și a, litere pentru cari nu posed numai anumite tipografii caractere, au fost *corpora delicti*. Cu toate-că șeful tipografiei la început ne asigurase, că posedă aceste litere și în cursiv, în momentul ultim ne mărturisî că nu le are și astfel furăm siliți să mergem la altă tipografie. Invitațiile acum se află sub tipar și din cauza tocmăi expusă ne-am întîrziat cu expedarea lor cu două zile. Sperăm însă, că publicul român nu o se pună pond așa mare pe această formalitate.

Cu brațele deschise va fi primit tot Românul, care va veni la noi. În mod officios s'au insinuat numai reprezentanții diferitelor universități.

Pe cale privată am aflat însă, că vor participa mai multe familii.

Spre bucuria noastră, precum șntem informați, câteva domnișoare o s'î aducă și costumul național.

„Ai, hai”, zice nația, „ce flanțuri vom face atunci noi Români înaintea Nemților”. („Pflanzmachen” e un termen local. Însemnează a face paradă).

Zilele acestea a concertat aici corul sloven din Laibach. Multe dame erau consumate și într'adevăr au făcut senzație și impresiune cât se poate de bună. Când Româncele noastre ar veni în costum la „comercial festiv”, de sigur ar stîrni suprema admirațiune a Nemților și străinilor adunați.

Români sînt o națiune iubitoare de călătorii. Date statistice o dovedesc, că în proporție cu numărul lor călătoresc mai mult chiar și decât Englezii. S'ar pute oare, ca la iubileul unei societăți academice, de renume „României-June” se nu participe în număr considerabil publicul românesc? Considerînd, că de iefină este călătoria și că aici în loc comitetul s'a îngrijit, ca la „Hôtel Hammerand”, VIII, Schösselgasse, se afle oaspeții nostri cuartir bun și ieftin, într'adevăr cu drept cuvînt credem de a pute spera la participare numeroasă din provincie. Peste 500 de membri a avut „România-Jună”. Măcar a cincia parte se va grăbi doar' să participe la iubileul societății sale mare!

Nucleus.

Dela „România-Jună” primim următorul comunicat officios, căruia cu plăcere-i dăm loc.

I.

„Societatea academică social-literară „România-Jună” are onoare a vă invita la festivitatea iubileului ei de XXV. de ani, ce se va sîrbi sub protectoratul domnului Nicolae Dumba, membru în senatul imperial, comandant al ordinului Leopoldin etc., membru fondator și de onoare al societății academice „România-Jună” etc. etc.

II.

Programul:

Joi, 9 Aprilie st. n., 8 ore seara: Serată de cunoștință, saloanele Kaiserhof. Vineri, 10 Aprilie 10 și jum. ore a. m.: Requiem în mem. membrilor decedați ai „României-Jună”, biserica gr.-or., I. Fleischmarkt.

La 8 ore seara: Comers festiv în sala Rönacher. Sîmbătă, 11 Aprilie, 12 ore a. m.: Desvîlirea portretelor fundatoarelor societății, a doamnelor Matilda Dumba n. Ghermani, baronesa M. Hye de Glunck născută Filișanu, E. de Marenzeller n. Bibescu, în localitățile societății: IX., Lazarethgasse nr. 26. La 8 ore seara: Banchet în „Grand-Hôtel”, I., Kärntnering. Duminică, în 12 Aprilie, excursiune. Toiletă de Soirée.

*

Apelăm și cu această ocaziune la publicul român, a lua parte la sîrbările noastre în număr cât mai mare. Programul cel variat va oferi de sigur fiecăruia plăcute momente în timpul petrecerii în Viena. În interesul validității caracterului național al festivităților, am dori să fie cât mai mult reprezentat costumul național.

Viena, în Martie 1896.

Comitetul.

Din Budapesta.

— Scrisoarea corespondenței noastre. —

— 29 Martie, n.

— Dr. Maniu. — Dl. Siegescu. — Afacerile Sîrbilor —

— Reforma măturiții verbale căzută. —

Arare-ori avem ocaziune să sîrșim cu știri îmbucurătoare. Tot lupte și desbinări, tot sfîșieri și terorizări sînt încă la ordinea zilei.

În așa de triste situațiuni n'avem decât să ne bucurăm din inimă, că numărul luptătorilor noștri se mărește tot mereu.

Dl. Iuliu Maniu, acest tîner talentat Sîmbătă a fost promovat de doctor iuris.

Tinerimea de aici a arangiat în onoarea conducătorului seu un banchet, dela care n'a absentat nime dintre cei-ce se aflau în Pesta. Luptele politice și divergențele de păreri au fost alungate cu această ocaziune; un gînd aveam cu toții, o înșufăire ne-a înfăcărat pe toți.

Îndată-ce s'a făcut șirul toastelor, dl. Vlad, iurist se ridică, și îndetgînd asupra însemnătății zilei: acesteia accentuează de o parte bucuria tinerimii, că conducătorul ei intră în șirul bărbailor luptători ai vieții noastre publice, pe de altă parte exprimă durerea, că ne lasă, depărtându-se din sinul tinerimii.

Exprimă mulțumita sa adînc simțită pentru activitatea dlui Dr. Maniu, și îi poftăște, ca să ajungă acea vreme fericită, când planurile și ideile lui vor fi realizate.

Al doilea orator a fost dl. Radu Cupariu, teolog absolvent și ascultător de filosofie.

Începe cu schițarea timpurilor grele în care trăim.

Am ajuns deja acolo, că pentru ambițiunea deșăartă, jertfim tot ce-i sfînt și românesc. Umblăm, căutînd din adins vre-un scandal, ca se facem durabilă tot ce se chiamă ura între frați și desbinare între luptători.

Într'adevăr avem lipsă de caractere firme și curate în societate și în politică. Știința fără de caracter e un blăstem. Fiindcă însă e convins, că Dr. Maniu intrunește în persoana sa aceste două li salut a încredere frățească, poftindu-i fericire.

Aici oratorul se demite într-o frumoasă definițiune a fericirii, ce nu-i egal cu norocul ci cu conștiința nepetată. Martirii creștinismului și ai românismului erau și sub roate fericiri, căci cu conștiință curată s'au luptat pentru ideile lor sfînte.

Fie dară timpurile cât mai grozave, vină vifor peste vifor, conștiința curată tot va fericir pe om. În acest sens poftăște dlui Maniu fericire.

Dl. Cupariu își încheie vorbirea sa pătrunzătoare cu următoarele cuvinte: „Sîrăștiți frațe și amici, dar' numai până-cînd între noi, cu noi, și pentru noi vei trăi, că mai bună e moartea, decât a rumpe legătura sfîntă între frați!”

Oratorul următor a fost dl. Ioan Scurtu. Însuflețit și zelos vorbește despre politica tinerilor despre dl. Maniu, care cu o rară tactică și capacitate a condus acțiunile vrednice ale tinerimii, și după-ce caracterizează situațiunea noastră de acum, poftăște, ca Dr. Maniu să împlinească și între bărbai acel rol frumos, ce a împlinit în sinul tinerimii.

Vorbește apoi dl. Sotir, ridicînd paharul seu pentru d-na Maniu, mama noului Dr. și propune, ca să i-se trimită o adresă de salutare ceea-ce s'a și efectuit.

Dl. Nestor și dl. Munteanu pres. societății „Petrul Maior”, salută pe Dr. Maniu cel dintăiu ca pe un amic bun, celalalt ca pe un cel diligent și prudent.

Emoționat se ridică dl. Dr. Maniu și mulțumind pentru prietenie și stima ce atât de puternic se manifestează acum pentru el, promite, că în toată viața sa se va nula a fi vrednic de amicitia și simpatia conluptătorilor sei. Vorbește apoi, mai cu detal, despre viața noastră publică de astăzi și

„...ca în toată viața sa nu se lasă a fi condus, decât de conștiința curată, de caracterul român, și pentru libertatea națională a poporului român.

Vorbește apoi dl. Cupariu pentru cultura și cultivarea literaturii române. Toate popoarele — zice — numai pentru aceea fac programele, ca în acelor sens să-și apere limba, legea și libertatea lor. Să ne intereseăm dar' mai cu deosebire acum de cultura și știința română, că fără de aceste ori și care politică va fi deșăartă.

La propunerea dlui Dr. Maniu se trimite o depeșă de salutare dlui Aurel C. Popovici.

Printre toate corul vocal al tinerimii, sub conducerea dlui Victor Branisce, ne delectă cu predarea diferitelor piese frumoase, între cari și „Deșteaptă-te Române”.

După partea cea serioasă a seratei, s'a început sub comanda dlui Sotir o petrecere mai bogată în vorbiri și cîntări frumoase. Atît corul cât și singurătici au făcut tot posibilul spre a ține această serată pe un nivel vrednic și înălțător de suflet. Petrecerea n'a încetat decât înșpre zori de zi.

În Vineria trecută a depus și dl. Siegescu, teolog absolut din diec. Lugojului și ascultător de cursul filosofic, examenul seu fundamental din limba română, maghiară și germană. Domnia-sa în timp relativ scurt a depus 3 (zi trei) riguroase din teologie și totodată și examenul fundamental din filosofie. E un model vrednic de imitat în cercurile cât mai largi a tinerimii române, și face totodată și laudă și onoare diecesei unite a Lugojului, căreia aparține.

Înă în decursul anului acesta școlastic va depune dl. Siegescu și al patruilea riguros din teologie și atunci cu tot dreptul ne vom bucura cu toții cu el de succesele lui strălucite.

Conferența lui Bánffy cu frații Sîrbi a fost la aparență netsemnată. N'a fost vorba de milleniu, nici de alianță cu celelalte naționalități, ci despre autonomie. Acea impresiune fusă, că înainte de deschiderea congresului, Bánffy nimeni, nici măcar patriarhului Brancovici nu voia se spună nimic despre ceea-ce se vor tracta, dovedește, că bătrîna vulpe a contat la nepregătirea fraților Sîrbi, ca așa să-și poată teroriza. Însă de astă-dată și-a găsit oamenii. Sîrbi s'au pregătit minunat de bine, așa, încât făcînd excepțiune cu arhimamelucul Ghiurcovici, toți au vorbit într'un gînd, într'un fel, și accentuînd stările anormale în care se află biserica sîrbească gr.-or. au pretins grabnica convocare a congresului, la care Bánffy a fost în urmă silit să-și deie învoirea.

Planul „baronului” dlui Slavici este, ca acest congres viitor deocamdată să nu se ocupe cu statutul organic, ci numai cu lucrurile curente.

E de însemnat, că Sîrbi nici până azi n'au putut să ese la cale cu statutul lor organic; guvernului îi stă deschis drumul la fel de fel de volnicii. Și Bánffy numai pentru aceasta a înțarziat chemarea congresului. Cu acest pas nu voește nici mai mult nici mai puțin, decât a mai impurori stările anormale ale bisericii sîrbești. Asta a fost tendența conventicului lui Buda. Frații Sîrbi astfel acum mai bine, decât ori-cînd se fie cu ochii în patru. Pe episcopii și pe neînduplecării naționaliști nu i-a chemat Bánffy.

Putem să fim siguri doară, că ceea-ce plănuește vulpea bătrînă nu este nici în înțelesul naționalismului, nici în interesul clerului sîrbesc.

Asemenea a pățit-o Wlassics cu planul seu de a reforma examenele verbale dela maturitate. Așa zicînd toată ancheta s'a declarat în contra planului ministerial și așa reforma e lăsată până la vremile mai bune.

Riscogel.

„Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului”.

(Distribuire de semințe de nutreți).

În ședința comitetului central ținută astăzi, s'au distribuit între membrii „Reuniunii” în mod gratuit 69 chg. sîmînță de trifoiu, 12 de năpi de nutreț și 32 chg. sîmînță de lăternă, și anume:

a) sîmînță de trifoiu:

Ioan Gărbacea, proprietar în Sibiu; I. Iosof, paroh în Tilișca; Ioan Căndea, protopop în Avrigh; Valeriu Florian, preot și învîțător în Racovița; Ioan Petrișor, paroh în Cornățel; Petru Ciora, oficial de casă în Sibiu; Ioan Olariu, învîțător în Roșia-săsească; Constantin Herța, comp., Nicolae Neamtu, inv.-diacon, Dumitru Lăpădat, inv. toți din Săliște și T. Liviu Albini, cand. de avocat în Sibiu. La toți câte 2 chlg. Avram S. Păcurariu, administrator protopresb. în Dobra; 3 chlg.; Neaga V. Iosof, văduva preot. în

Tilișca 4 chlg.; George Munteanu, proprietar în Mereurea; Nicolae Cărpinișan, paroh în Răhău, Ioan Gărbacea, învîțător dirigent în Scoreiu. La toți câte 5 chlg. Ioan Slăvescu, jun., capelan-inv., Simeon Păsoiu, Nicolae Slav, econom, Ilie Brana, învîțător, Ioan Dragomir, Ioan Slav, Nicolae Gurean, Toader Prica, toți economi din Mohu. La toți câte 1 chlg.

În fine câte 4 chlg. comunei politice Ludosul-mare, Sebeșel, Topârcea și Vesteș cu rugarea de a le distribui între acei economi, care doresc să cultive trifoiu.

b) sîmînță de năpi de nutreț:

George Munteanu, proprietar, Mereurea, Stefan Millea, notar în Tilișca (pentru d-na și pentru comuna politică Tilișca și George Bratu, econom), Ioan Căndea, protopop în Avrigh; Simeon Iancu, notar în Mohu; Dumitru Băilă, învîțător în Șura-mare; George Bobeș, paroh în Sibiu. La toți câte 1 chlg. Ioan Bratu, învîțător în Tilișca; Ioan Chircă, vice-notar în Săliște; Ilie Păsoiu, primar, Ioan Dragomir, Ioan Slav, Ilie Slav, Nicolae Gurean, Toader Prica, toți economi din Mohu, Valeriu Florian, preot din Racovița; Ioan Micu, Ioan Cica și Romulus Posa, toți economi din Roșia-săsa. La toți câte 1/2 chlg.

c) sîmînță de lăternă:

George Munteanu, proprietar în Mereurea; Stefan Millea, notar; Comuna politică Tilișca; George Brate, econom, Ioan Bratu, învîțător, Petru Iuga, paroh toți din Tilișca; Ioan Iuga, și Ioan Ben, proprietari din Apoldul-rom; Ioan Petrișor, paroh în Cornățel. La toți câte 2 chlg. Nicolae Cărpinișan, paroh în Răhău; Dumitru Băilă, învîțător în Șura-mare. La ambii câte 3 chlg. Ioan Căndea, prot. în Avrigh; Ioan Chircă, vice-notar în Săliște; Ioan Slăvescu sen., paroh; Simeon Iancu, notar; Ilie Păsoiu, primar, Ioan Dragomir, Ilie Slav, Nicolae Gurean, toți economi în Mohu. La toți câte 1 chlg.

Pachetele de sîmînță, provăzute cu adresele celor împărțîși se află depuse în magazinul de sîmînță L. Reschner din Sibiu, Piața-mare (Strada Pîntenului nr. 4), de unde se pot lua în primire pe lângă o simplă adeverință de primire.

Cei împărțîși cu sîmînțe sînt rugați a face la timpul seu comitetului Reuniunii raport despre rezultatul recoltei.

Asupra cererilor intrate pentru sîmînțe de cîneșă italiană — comitetul se va pronunța ulterior.

Din ședința comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului”, ținută la 19/31 Martie 1896.

Dem. Comșa,

presid.

Victor Tordășianu,

secretar.

Un răspuns sincer.

Un confrate dela „Gazeta Transilvaniei” ne adresează o „rugăminte sinceră”, pe care însă mai bine ar fi cuaficată o „nervoză”. Confratele cu „rugăminte” protestează în contra resumatelor, ce facem din articolii ziarelor noastre în „Revista presei” — sub pretextul, că acelea ar fi „introduse numai în ziarele de mahala din București” și ne strigă:

„Cei care vreau să reproducă un articol, să-l reproducă așa precum este: ori tot, ori nimic! Căci altfel deserveste ziarul, din care spune că l'a resumat”.

Despre celelalte amabilități nici nu mai amintim, căci întregă „rugăminte”, așa cum se prezintă, ni-se pare un produs al nervozității generale ce s'a extins peste noi toți.

Noi ne vom stăpîni însă, ca se dăm confrăților un răspuns adevărat sincer.

Am luat conducerea „Tribunei” într'un timp foarte critic, dar' am luat-o cu gîndul bun de a servi intereselor partidului național în spiritul păcii și al bune înțelegeri. Am căutat se punem în praxă acest gînd al nostru îndată la început, introducînd „Revista presei”. Cei-ce știu cum au fost tratate celelalte ziare românești, în special chiar și „Gazeta” de antecesorii noștri, aceia vor fi aprețiat cu aprobare această rubrică, în care noi zi de zi spunem în puține cuvinte ceea-ce colegii noștri tractau în primii lor articoli, ca semn, că noi știm apreția munca lor cinstită, și ca dovadă, că nouă nici prin minte nu ne trece de a continua față de ei raporturile de dușmănie și ceartă. De altă parte cetitorii noștri, obișnuiți poate prin școala ce le-au dat-o până aci antecesorii noștri de a vedea în celelalte ziare numai niște gazete „slabe”, „moderate” etc. etc. cetind zilnic „Revistele” noastre au trebuit să-și schimbe părerile lor greșite și să le înlocuească cu altele mai favorabile.

Eată, acesta a fost gîndul nostru; acesta a fost spiritul, ce ne-a condus în deschiderea și conducerea acestei noue rubrici: spiritul păcii și al bune înțelegeri.

Dela aceasta nu ne-am abătut și nu ne vom abate. Dacă une-ori confrăților noștri nu le convine resumatul ce-l facem din arti-

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Baltes.**
Proprietar: Pentru T. L. Albini sub sechestru :
Iosif Marschall.

Având de cuget a furniza toate mărfurile mele pentru bani gata în mod ieftin, îmi iau voe încă de azi a oferi spre vânzare

Pentru ori-care preț mai ieftin ca la vânzare totală (Ausverkauf)

toți articlii din marele și variatul meu deposit de vestimente pentru domni și băieți, fabricat propriu; ghețe de dame și domni; palării, cravate, ploiere și umbrele, asigurând pe mușterii mei de o mulțumire în toată privința.

Totodată atrag atențiunea, că cu același principiu mă îngrijesc de

marele meu atelier de croitorie

condus de un croitor cât se poate de bun și provăzută cu toate speciile cele mai alese de materii indigene și străine veritabile de lână, în care

de azi începând

se efectuează cu prețuri teribil de ieftine tot felul

de comande de măsură
în restimp de 24 ore.

Zace deci foarte potrivit în interesul p. t. publicului a se convinge de fapt despre toate aceste asigurări cât se poate de iute.

Toți articlii pot fi cumpărați și pe lângă plățirea în rate între împregiurările cele mai favorabile.

Cu deosebită stimă

ISAK ASCHER,

atelier de croit și mare deposit de vestimente pentru bărbați și băieți,
Sibiu, str. Cisnădiei nr. 4-6, edificiul comunei de corp.

3605 sz.
1895. tkv.

[1185] 1-1

Árverési hirdetés.

A topánfalvi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság által közzététetik, hogy Bota Todoritiu topánfalvi lakos végrehajtásának Selage Dumitru lui Iuon Floricel bisztrai lakos végrehajtást szenvedő elleni 53 frt 93 kr. tőke és 9 frt 30 kr. költség behajtása végett a topánfalvi kir. járásbíróság területéhez tartozó Bisztra községi 174 sztkjvben A. + 2-5 r.-sz. alatti ingatlanokra és pedig az A. + 2. r.-sz. ingatlanra a C. 1 alatti Bucztori Iuon I. Gávrilla javára bekebelezett haszonélvezetjog épségben tartásával a bisztrai 1131 sztkjvben A. + 1 r.-sz. a bisztrai 1190 sztkjvben A. + 1 r.-sz. és a bisztrai 1458 sztkjvben A. + 1-3 r.-sz. az ingatlanokra a bírói árverés elrendeltetik Kikiáltási ára a bisztrai 174 sztkjvben foglalt ingatlanoknak a következők:

2. r.-sz. 901. 902. 903 hrsz. 228 frt a 3. r.-sz. 1878 hrsz. 2 frt a 4. r.-sz. 3032 hrsz. 2 frt, az 5. r.-sz. 1882. 1883. 1890. hrsz. 41 frt.

A bisztrai 1131 sztkjvben foglalt ingatlanok kikiáltási ára, az 1. r.-sz. 1930/2 hrsz. 16 frt.

A bisztrai 1190 sztkjvben foglalt ingatlanok kikiáltási ára az 1. r.-sz. 1932 hrsz. 22 frt.

Végre kikiáltási ár a bisztrai 1488 sztkjvben foglalt ingatlanok a következők: az 1. r.-sz. 1742 hrsz. 7 frt, a 2. r.-sz. 1755 hrsz. 7 frt, a 3. r.-sz. 1760 hrsz. 22 frt és tartozékai Bisztra községében a községi irodában megtartandó nyilvános bírói árverésen 1896. évi május 29-én délelőtt 10 órakor a becsáron alól is, a becsár 10%-nak a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Kir. járásbíróság mint tkvhatóság.

Topánfalván, 1896. február 11-én.

Muntean,
kir. aljbíró.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAND.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Mostre fermecătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Cărți mari de mostre, precum până acum nu s'au mai aflat, pentru croitori nefrancate.

Materii pentru costumuri.

Peruvian și Dosking pentru clerul înalt, materii prescrise pentru uniforme de oficanți c. r., apoi pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, până pentru biliard și mese de joc, pentru îmbrăcarea trăsurilor. Cel mai mare deposit de îmbrăcăminte carintiene și tiroleze pentru domni și dame cu prețuri originale de fabrică în varietate, precum nu se poate oferi nici sub o concurență de douăzeci de ori mai mare. Cea mai mare varietate în basmele de dame fine și durabile și cele mai moderne colorii. Materii de spălat, pleduri de oscuri dela fl. 4.— până fl. 14.—, apoi și

cele trebuincioase croitorilor (precum: căptușală de mâneci, botoni, ace, ață etc.), lucruri demne de preț, oneste, durabile și postavuri de lână, recomandă

[653] 8-24

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Centrale der öster. Tuchindustrie).

Cel mai mare deposit de postavuri de fabrică.

Se expediază numai cu rambursă.

Pentru Orăștie în comitatul Hunedoarei am de reprezentant pe domnul Aladár de Szatmáry și rog pe p. t. mușterii mei a se adresa la acesta în casă ca au lipsă de marfă de a mea.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,

ASES. CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.